

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק יח, בהעלותך, שיחה ה

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

על משה, לשון הרע מרים דיברה ולכן צרעת היא קיבלה,
וכך לעזוב את שלושת המחנות לשבוע היא הייתה צריכה.
"והעם לא נסע עד האסף מרים,"
בפסוק הבא כתוב, "ואחר נסעו העם".

מפריע לרש"י שהפסוק חוזר על עצמו,
ולכן הוא מסביר בפירושו,
שה' העניק כבוד למרים בגלל שלפני שנים רבות היא חיכתה לשעה,
לראות מה יקרה כשליאור הושלך אחיה.

מרים הייתה אחות כל כך מסורה,
אפילו שמרחוק היא התייצבה ולא הייתה יכולה להציל את אחיה מסכנה,
צער היא מנעה מאחיה התינוק כשאת בתיה היא שאלה,
אם היא יכולה לקרוא למינקת יהודיה – שבעצם היתה אמה שלה.

התינוק שבתיה מצאה היה יהודי כמובן,
גם אם להבין את זה, היה לוקח קצת זמן,
כי בסוף בתיה הייתה בוודאי שמה לב בעצמה שכדאי לנסות,
למצוא מינקת יהודיה ושהתינוק יפסיק לבכות.

אבל בגלל הזריזות של מרים, המסירות והאהבה שלה,
פחות זמן התינוק בכה,
ממרים יש הוראה בשבילך ובשבילי,
צריכים לעשות כל מה שאפשר כדי למעט צער של יהודי.

השכר שמרים קיבלה היה מידה כנגד מידה,
 בגלל שלמעט את הצער של אחיה הקטן היא הצליחה,
 היהודים רצו לחכות עד שלמחנה מרים חזרה לפני שהמשיכו את הנסיעה,
 כדי שהטהרה של מרים לא תתעכב אפילו לשעה.

אם היהודים היו ממשיכים לנסוע לפני שהיא סיימה את שבעת הימים של הסגירה שלה,
 היא לא הייתה נשארת לבד במדבר בגלל שלנסוע אחרי היהודים היא היתה יכולה,
 אבל כדי לסיים את ימי הטהרה, היא הייתה צריכה להישאר מחוץ לשלושת המחנות,
 וזה היה אפשרי רק כשהיהודים היו צריכים לחנות.

בגלל שלמרים היהודים חיכו,
 הימים של הטהרה שלה לא התארכו,
 את הימים של הסגירה היא מיד קיימה,
 ואחרי שבוע למחנה היא מיד חזרה.

אבל האמת היא שזמני הנסיעה לא היו תלויים ביהודים,
 הרי רק כשהענן התרומם זה היה סימן לנסוע ממשיכים,
 אבל לחכות למרים כל העם רצה,
 כי ה' השפיע עליהם דרגה של יראת ה' יותר גבוהה.

בדרך כלל מהעבודה של כל יהודי יראת ה' מגיעה,
 אבל ביראת ה' יש דרגה הרבה יותר גבוהה,
 את הדרגה הזאת ה' גם נותן ליהודי שנפל לדרגה כל כך נמוכה,
 כמו מצורע, כדי שיהי' לו את הכוח ואת הרצון לשנות את עצמו ולחזור בתשובה.
